

ZAG DU GAF 'ilosofi

Zag du Gafs undervisnings filosofi, om hvordan det er at gå i musikskole, om tanken bag denne musikskole og hvorfor det at spille musik er så godt for mennesker.

Zag du Gaf'ilosofi

Zag du Gaf åbnede i 2013. Ønsket var at skabe en musikskole hvor der er plads, tid nok og fleksible muligheder for at tilpasse undervisningsforløb til den enkelte elevs behov uanset alder, niveau og musikalske præferencer. Herunder også at tilbyde undervisningsforløb til børn/unge med diagnoser som autisme, ADHD, angst mv.

Musik i historien. Musik, og at kunne spille et instrument, hører til blandt de helt gamle ædle klassiske dannelsesdiscipliner, så som kamptræning, billedkunst, dans osv., og vil aldrig

gå af mode eller bliver ligegyldigt. Det er en kunstart som man kan begynde at lære at kende allerede som barn og aldrig bliver færdig

med at udvikle sig indenfor. Dét er positivt, for musikken og ens menneskelige udvikling kan gå hånd i hånd og gøre, at man selv efter mange år som musiker, vil lære nyt og opdage nye måder at gøre tingene på og på den måde blive ved med at udvikle sit forhold til musikken og de instrumenter man lærer at spille på.

At være musikskoleelev. Langt de fleste begynderelever i Zag du Gaf er skolebørn. Man kan dog sagtens begynde både som teenager eller som voksen. Det er aldrig for sent. Børn før skolealderen anbefaler jeg næsten altid at starte med børnekor, rytmik el. lign. og dermed modnes til instrumental-undervisning. Det skiller sig lidt ud i forhold til andre fritidsaktiviteter, at gå i musikskole. At have eneundervisning i sin hobby, er ofte kun forundt elitesportsudøvere, men i musikken er det nærmest et vilkår, hvis man skal lære et instrument at kende og dygtiggøre sig på det. Det er en særlig undervisningsform, at have alene tid med en lærer, fremfor kun at møde op

på et hold hvor mange skal have opmærksomhed og nogle risikerer at "blive væk" i mængden. Med

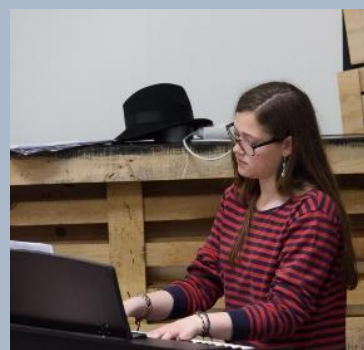

en gensidig respekt, lærer og elev imellem, kan enetimer og den relation der opstår imellem lærer og elev, være ganske unik. Man skal derfor, efter min

mening, sørge for at have en lærer som man har god kemi med, hvis man skal udvikle sig på sit instrument.

Forventninger til elever. Musikskole er (for de fleste) en fritidsaktivitet, men én der stiller lidt krav til eleverne. Man går ikke bare til musik en gang om ugen, når man skal lære at spille et instrument.

Man øver sig, dygtiggør sig og lærer sit instrument bedre og bedre at kende over tid, både til

undervisningen og derhjemme hvor man er på egen hånd med sit instrument. De meget ambitiøse/elitære elever lægger sammen med forældre og lærer en udviklingsplan for hver sæson og sætter delmål og hovedmål op. Andre, som bare spiller fordi det skal være sjovt, skal måske ikke have fokus på mere end en uge ad gangen. Sådan noget bliver altid tilrettelagt individuelt.

Øvning. Det er unikt at selv små elever på 8-10 år, såvel som unge og voksne, faktisk lærer at være deres egen lærer og motivator, når man

øver sig derhjemme. Man kan selv bestemme en hel del over hvor meget man vil lære og hvor

hurtigt og bl.a. lære at tage ansvar for sin øvning. Måske skal man bruge lidt tid sammen med sine forældre, til at finde ud af hvornår man

kan øve sig og hvor meget man skal øve. Man kan også altid snakke om gode idéer og rutiner i forhold til øvning, når man er til undervisning. Øvning betyder ikke nødvendigvis at man øver mange timer hver dag. Det er helt individuelt hvad der er bedst for den enkelte elev. 5 min. med sit instrument er også øvning.

Til undervisning. Man møder på musikskolen lidt før man skal spille, så man lige kan nå at "lande" inden det er ens tur. Måske bare 5 min. før, mere behøver det ikke at være. Man har nodemappe, køller/stikker (for slagtøjsleverne) med og måske en notesbog til at skrive op hvad man lærer eller hvad man skal øve til næste gang.

*Som underviser er jeg 100% til rådighed når man er til undervisning og der vil **aldrig** være en vikar i stedet for mig. Har man en travl periode hvor øvning er kommet lidt i baggrunden, betyder det ikke at man skal holde op med at spille eller lade være med at komme til undervisning, for der er altid mulighed for at arbejde videre derfra hvor man er. Jeg bliver ikke den sure lærer hvis man ikke har øvet, men vi spilder begge vores tid, hvis man mange gange i træk møder helt uforberedt op uden noder og uden overhovedet at kunne huske hvad vi lavede i sidste uge. Den indstilling duer ikke på den lange bane.*

Når man kommer til undervisning er der selvfølgelig fokus på at gøre lektionen inspirerende og interessant og det skal være rart at komme til undervisning. Der er hjælp at hente til de ting man ikke har lært endnu, eller ikke kan få til at lyde rigtig når man har siddet derhjemme og øvet. Der er high-5's, opbakning, tid til forklaring, problemløsning og hele tiden nye udfordringer der passer til den enkelte elevs udvikling, behov og færdigheder. Indimellem skal vi også bare spille og jamme uden fokus på at lære – Musik og at komme til undervisning, skal også bare være sjovt!

Når musikken driller. Indimellem er det svært og udfordrende at lære at spille og man kan blive ret træt af, at man ikke synes man bliver bedre i en periode. Det er helt normalt, at det ikke

udelukkende er nemt og lige til at lære noget nyt og noget så komplekst, som dét at spille et instrument. Det betyder ikke at man skal lade være med at spille. Man kan godt have en halv eller hel sæson der ikke rigtig fungerer og hvor man ikke synes det er sjovt hele tiden og så alligevel opdage, at man er blevet bedre på nogle punkter - og så går det pludselig fremad igen i næste sæson.

Det handler om at se lidt mere langsigtet på dét at have det sjovt med at spille musik og, især for de yngste elever, at man som forældre viser en opbakning og forståelse for at det måske er svært lige nu, men også kan snakke om at det bliver sjovt igen. Inddrag mig evt. hvis motivationen til at øve/spille daler for længe. At lære at spille kan være en gave for livet, men ikke hvis man giver op hver gang det driller lidt.

Sammenspil/orkester. Melder man sig til at deltage i sammenspil/orkester, så er man pludselig ikke kun forpligtet over for sig selv, for så indgår man på et hold hvor andre også regner

med én og hvor andre er afhængige af at man møder op, er velforberedt og deltager aktivt når man er til undervisning. Til gengæld får man rigtig meget igen! Man har nogle sjove timer, lærer sine holdkammerater at kende, har det sjovt imens man spiller sammen og dét at øve og forberede sig hjemme (oftest alene) bliver lige pludselig noget man skal bruge sammen med andre. Det er motiverende for de fleste elever!

Diagnosticerede elever. Børn og unge med autisme, ADHD, ADD, angst, OCD mv. er velkommen i Zag du Gaf. Musikskolen tilbyder som eneste musikskole i Danmark, fagspecifikke undervisningskompetencer til at give disse elever den bedst

tænelige oplevelse med at lære at spille musik, uanset om det er på

den traditionelle facon med nodelæsning, øvning hjemme osv., eller der skal mere utraditionelle metoder til. Forventninger til undervisningsforløb for elever med mentale udfordringer, afstemmes altid i samarbejde med forældrene.

Forventninger til øvning, forberedelse osv. vil jeg aldrig generalisere i forhold til børn med særlige behov for tilpasset undervisning.

Zag du Gafs undervisning er **IKKE** musikterapi.

Musikken kan være et frirum, en legeplads og et læringssted. Det kan også være en drøm om at blive professionel musiker, komme på konservatoriet eller ende som rockmusiker på alverdens scener.

Det er ikke så vigtigt hvilket mål, eller om der er et mål med at lære at spille, bare man har lyst! Alle

mennesker har et forhold til musik og at kunne udtrykke sig via et instrument og lære at spille/spille sammen med andre, kan være noget af det mest berigende man kan foretage sig.

Musik og videnskab. Det er i rigtig mange sammenhænge videnskabeligt testet og bevist, at

dét at beskæftige sig med musik er en massiv form for sansetræning og styrkende for stort set alle

centre i hjernen, alle indlæringsfærdigheder og for de sociale kompetencer. Man træner bl.a. samarbejdsevner, empati og multitasking på et plan der ikke kan sammenlignes med ret meget andet. Samtidig giver det følelsen af være god til noget, når man lærer at spille, hvilket alle får det godt af!

At stoppe i musikskolen. Daler øve lysten, engagementet for at komme til undervisning eller lysten til at spille i en længere periode, er der forskellige ting man kan overveje. Er man tilmeldt en sæson, er tilmeldingen bindende og man vil dermed have en periode inden man evt. stopper, hvor man kan nå at overveje flg.:

Skal musikskole være en del af ens barns dannelse og dermed er det ikke udelukkende op til barnet om de vil gå i musikskole eller ej? Så kan det være at undervisningen skal indeholde nogle andre ting i en periode end det man hidtil har arbejdet med, så man ser andre måder at bruge musikken på og forhåbentlig får vækket en interesse igen.

Er det en idé at prøve et andet instrument? En mere løs tilmelding i en periode, f.eks. at skifte til klippekort fremfor fast tid hver uge i den kommende sæson?

I Zag du Gaf forventes det at man gør sæsonen færdig og afslutter sit undervisningsforløb, som der er lagt ressourcer og energi i at tilpasse eleven, på en ordentlig måde.

Min anbefaling er altid, at man lige giver det en chance mere, hvis lysten har været dalende. Medmindre man decideret finder ud af, at man slet ikke vil spille musik, så er det både lærerigt, sundt og til sidst en sejr, at komme igennem en periode hvor det ikke har været udelukkende sjovt at gå i musikskole. Det kan ofte også være stress fra skole, andre fritidsaktiviteter mv., der har kvalt lysten i en periode. Grunden til at jeg anbefaler at give det en ekstra chance er bl.a., at det kan være rigtig svært at komme i gang igen når man først har holdt en pause og det er lige præcis den situation jeg hører om gang på gang, når forældre siger at de ville ønske de aldrig var stoppet med at spille som børn!

Vigtigst af alt, skal der være glæde ved at gå i musikskole og ved at komme til undervisning, deltage i koncerter, workshops osv. Musik er ikke en konkurrence og uanset hvor lidt eller meget man kan på sit instrument, er det en individuel udvikling man laver igennem sin undervisning. Man lærer lidt ad gangen i sit eget tempo og forhåbentlig er rejsen ind i musikkens verden fyldt med grin, sejre, succesoplevelser og med tiden, masser af gode minder!

Sidder du tilbage med spørgsmål, er der noget du undrer dig over eller ønsker uddybet efter at have læst dette, så sig endelig til.

Zag du Gaf /ved Sisse Tomczyk